

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	4.Kf.700.531/2023/4.
A felperes:	Felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	Független Rendőr Szakszervezet (eljáró kamarai jogtanácsos: dr. Tordai Gábor) (felperesi képviselő címe.)
Az alperes:	Heves Vármegyei Rendőr-főkapitányság (alperes címe.)
Az alperes képviselője:	dr. Péro Albin kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	megbízási díjjal kapcsolatos közszolgálati jogviszonyból származó közigazgatási jogvita elbírálása
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (16, 17. sorszámok alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Miskolci Törvényszék 11.K.700.182/2023/15. számú ítélete

Í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, a fellebbezett részét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 21.000 (huszonegyezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a 2020. január 1. napjától 2022. augusztus 31. napjáig terjedő időszakban (a továbbiakban: perbeli időszak) a hivatásos állomány tagjaként a helységi Rendőrkapitányság állományában körzeti megbízott beosztásban teljesített szolgálatot. A működési körzete 2021. decemberéig település1 és település2, azt követően település3 településekre, az alperes által létrehozott körzeti megbízotti csoport (a továbbiakban: KMB csoport) működési körzete e településen kívül további 6 településre terjedt ki. A felperes a perbeli időszakban a kinevezése szerinti beosztásába nem tartozóan rendszeresen látott el a saját és a KMB csoport működési körzetén kívüli járőri, járőrszolgálati és egyéb [Tevékenység- Irányítási Központ (a továbbiakban: TIK) ügyeleti küldés, elővezetés, közlekedési ellenőrzés, kísézőőr és fogdaőr, covid ellenőrzés, rendezvénybiztosítás] szolgálati feladatokat, amelyek ellentételezése céljából, megbízási díj iránt benyújtott szolgálati panaszát az alperes vezetője elutasította.

A felperes keresete, az alperes védirata

[2] A felperes keresetében az alperest a perbeli időszak tekintetében – összesen 29 hónapra – 840.638 forint megbízási díj és annak 2021. május 1. napjától számított késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni. A megbízási díj mértékét az illetményalap 75%-ában (havonta 28.988 forint összegben) határozta meg. Keresete jogalapjaként a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71.§ (1) bekezdés a) és c) pontjait, (2)-(5) bekezdéseit, a körzeti megbízotti szabályzatról szóló 26/2015. (XII. 9.) ORFK utasítás (a továbbiakban: KMB Szabályzat) egyes rendelkezéseit, a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos szolgálati viszonyban álló tagjai illetményének és egyéb juttatásainak megállapításáról, valamint a folyósítás szabályairól szóló 33/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 33/2015. BMr.) 10. § (2) bekezdését, a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos állományt érintő személyügyi igazgatás rendjéről szóló 31/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 31/2015. BMr.) 35. § (6) bekezdését, valamint a Járőr- és Őrszolgálati Szabályzatról szóló 13/2017. (III. 24.) ORFK utasítást (a továbbiakban: Járőrszolgálati Szabályzat) jelölte meg.

[3] Az alperes védiratában a kereset elutasítását kérte, annak jogalapját és összecszerúságát is vitatta.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[4] Az elsőfokú bíróság ítéletével az alperest a perbeli időszakra 821.937 forint megbízási díj, valamint annak 2021. május 1. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamata megfizetésére kötelezte; ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Döntését a Hszt. 2. § 25. pontjában, 71. § (1) bekezdés a) és c) pontjaiban, (5)-(6) bekezdéseiben, a belügyminiszter irányítása alatt álló, a rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges

követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet 2. számú mellékletében, a Járőrszolgálati Szabályzat 60-63. pontjaiban., a KMB Szabályzat 2. a), b) és c), 3. a) és d), 21. b), c) és d), 24., 25. a), 44., 50-51., 62. d) pontjaiban, illetve a 33/2015. BMr. 10. § (2) bekezdésében foglaltakra alapította. A tényállást a perben csatolt okiratok, a felperes személyes előadása és tanúvallomása alapján állapította meg. A kereset jogalapjaként megjelölt Hszt. 71. § (1) bekezdés a) pontját – megfelelő tényelődása hiányában – érdemben nem vizsgálta. Rögzítette, hogy a járőr és körzeti megbízott két különböző beosztás, amelyre két elkülönülő jogi norma vonatkozik. A tanúvallomásból megállapította, hogy a felperes a körzeti megbízotti feladatai mellett rendszeresen járőrfeladatokat is ellátott. A KMB Szabályzat egyértelműen kógens módon meghatározza az ellátandó feladatok körét, a munkáltatónak ehhez kell igazodnia a munkaköri leírás elkészítésekor, az abban foglaltak korlátlanul nem bővíthetők (Mfv.I.10.751/2016/4.). A rendszeres járőri feladatok ellátása a beosztásába tartozó feladatok mellett többletfeladatnak minősültek. A felperest a TIK a működési körzetéből, illetve a KMB csoport működési körzetéből nem eseti, hanem rendszeres jelleggel – lényegében valamennyi szolgálatában – elvonta, ami a KMB Szabályzat 21. d) pontjának nem felel meg. A működési körzeten és a KMB csoport működési körzetén kívüli feladatellátás nem csak a fokozott ellenőrzésekre és a különleges jogrendi időszakokra vonatkozott. Bizonyítottak találta a covid ellenőrzésekre, az elővezetésekre, a rendezvénybiztosításra vonatkozó felperesi állításokat, valamint – a körzeti megbízottak számára kifejezetten tiltott – kísézői és fogdaőri tevékenységeket is. A vendéglátóhely ellenőrzésre és sebességellenőrzésre alapított kereseti kérelmet nem látta alaposnak.

Megállapította, hogy a felperes a perbeli időszakban – harminc napot jóval meghaladóan – folyamatosan, rendszeresen látott el többlettevékenységet, ezért az alperes Hszt. 71. § (6) bekezdésére alapított érvelését nem fogadta el. A keresetet a 2022. augusztus 11. napját követő időszakot illetően a KMB Szabályzat 2022. augusztus 12-től hatályos módosítása és ezért a többlettevékenység hiánya miatt elutasította. A megbízási díj havi összegét a kereseti kérelemnek megfelelően, a rendvédelmi illetményalap 75%-ában határozta meg, mert azt a rendszeresen ellátott és esetenként tiltott többlettevékenységgel, többletfeladatokkal arányban állónak tekintette.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[5] Az alperes a fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását és elsődlegesen a kereset teljes egészében történő elutasítását, másodlagosan a megbízási díjnak a rendvédelmi illetményalap 50 %-ára történő mérséklését kérte. Jogszabálysértésként jelölte meg a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontját, 271. § (1) bekezdését, a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (XI. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 67. § (1)-(2) bekezdéseit, valamint a 31/2015. BMr. 35. § (6) bekezdését. Álláspontja szerint a megbízási díj megállapíthatósága szempontjából, azok a feladatok bírnak jelentőséggel, amelyek a közrendvédelmi szakterületen [Szolgálati Szabályzat 3. § (2) bekezdés f) pontja] szolgálatot ellátók általános tevékenységeiként értékelendők. A KMB Szabályzatot és a Járőrszolgálati Szabályzatot nem lehet a feladatokat kógens módon és kizárólagosan meghatározó normáknak tekinteni. Utóbbi nem csak a járőri beosztások feladatait tartalmazza, amire jó példa az 56. pontja. A Szolgálati Szabályzat 67. § (2) bekezdése és 69. §-a alapján a szolgálati előljáró más szolgálati formában történő feladatellátást is elrendelhet, nyilvánvalóan a közrendvédelmi szakterületen belüli feladatokkal. A közrendvédelmi közterületi tevékenység,

amely valójában járőrözést jelent, a körzeti megbízott saját beosztásába tartozó feladat, nem lehet az egyes szakterületek feladatait szabályozó normák alapján a közrendvédelmi járőrözési feladatokat kizárólag a közrendvédelmi járőri, járőrvezetői, járőrparancsnoki beosztás kizárólagos feladatának tekinteni. Ebből az következik, hogy a felperes nem más beosztásba tartozó feladatokat végzett. Az elsőfokú bíróság a hivatkozott normák összehasonlító vizsgálatát elmulasztotta; a hatályos jogi normák helyes értelmezése szerint ugyanis a közrendvédelmi járőrözéssel kapcsolatos feladatok jogszerűen kerülhettek bele a felperes munkaköri leírásába is. A TIK küldésekkel kapcsolatban előadta, hogy azok kivétel nélkül a felperes közrendvédelmi szolgálati feladatai közé illeszkedtek. Az eltérés a körzeti megbízott és a járőr tevékenysége között arra szűkíthető, hogy a járőr a járőrkörzetében, a járőrútvonalon útvonalterv alapján, míg a körzeti megbízott működési körzetében önállóan tervezett napi terv alapján látja el a szolgálatát. A működési körzeten kívül végzett, saját beosztásba tartozó feladatok nem szolgálhatnak elégséges feltételként a helyettesítés megállapításához. Az egyéb feladatok (fokozott ellenőrzések, covid ellenőrzés, elővezetés, kíséresi, őrzési, közlekedési ellenőrzési feladatok, rendezvénybiztosítás) vonatkozásában nem értett egyet azzal, hogy önmagában a működési körzeten kívüli feladatellátás többlettevékenységet jelentene. A fogda- és kísérori tevékenységet az elsőfokú ítélet összekeveri, a nem fogvatartott, de személyi szabadságában korlátozott (elfogott, előállított) személy őrzési és kíséresi feladataival. Utóbbiak a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 33-34. §-aiban és a Szolgálati Szabályzat 28-31. §-aiban meghatározott általános rendőri intézkedések. Végül a megítélt marasztalási összeg eltúlzottságával kapcsolatban kiemelte, hogy a körzeti megbízotti beosztásnál több fokozattal alacsonyabb beosztási kategória a járőri beosztás. Logikus, hogy egy alacsonyabb beosztásba sorolt személy által a magasabb beosztásba tartozó feladatok ellátása esetén, a többletfelelősség mértéke a megbízási díj mértékét megemeli, ellenkező esetben pedig csökkenti.

Feltéve, hogy a felperesi követelés jogalapja fennáll, az elvégzett többletfeladat a rendvédelmi illetményalap havi 50 %-os mértékével ellentételezhető.

[6] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint az alperes kizárólag anyagi jogi jogszabálysértést jelölt meg a fellebbezésében; az elsőfokú bíróság ténymegállapítását és bizonyítékértékelését nem támadta. Körzeti megbízottként rendszeresen látott el a rendőrkapitányság teljes illetékességi területén járőrszolgálati, járőri feladatokat. Az alperes nem adott elő olyan körülményt, amelyet az elsőfokú bíróság nem vizsgált, és amellyel kapcsolatban nem fejtette ki eltérő jogi álláspontját. Az egyes ORFK utasítások értelmezésére vonatkozó érvelést alaptalannak ítélte. A járőrszolgálat ellátása, különösen annak működési körzeten kívüli végzése nem tartozik a munkakörébe, mert annak meg kell felelnie a KMB Szabályzat 24. pontja előírásainak. A TIK küldések nem teszik lehetővé a munkakör perbelihez hasonló szélesítését. Önmagában a KMB csoport létrehozása sem ad alapot egy másik beosztásba eső feladat ellentételezés nélküli ellátására; a KMB csoport létrehozásával nem alakul át a működési körzete csoportkörzetté. A járőri és körzeti megbízotti beosztások feladatait normális esetben párhuzamosan látják el; a körzeti megbízott alapvető feladata a látható rendőrség biztosítása, a járőré a járőrszolgálat teljesítése. Eseti döntésekre hivatkozással rámutatott, hogy e tárgykörben (a körzeti megbízott által ellátott járőrszolgálat kapcsán) kiforrott bírói gyakorlat alakult ki, a bíróságok következetesen helyt adnak a kereseteknek, elutasító ítélet nem ismert. A feladatellátás rendszerességére, mértékére figyelemmel a megállapított megbízási díj nem eltúlzott.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[7] A fellebbezés nem alapos.

[8] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 108. § (1) bekezdése szerint a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között bírálta felül, a felülbírálat az ítélet keresetet elutasító – nem támadott – részét nem érintette. A másodfokú eljárás terjedelme vizsgálatkor figyelembe vette azt is, hogy az alperes a tényállást nem vitatta, az elsőfokú ítélet – jogalapra vonatkozó – anyagi jogi álláspontjának felülvizsgálatát kérte, és a marasztalási összeg mértékére vonatkozó bírói mérlegelést kifogásolta. A fellebbezés keretei között eljárva az ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a releváns jogszabályi rendelkezéseket megfelelően alkalmazta, ítéletének indokolásában e döntése indokait részletesen kifejtette, amellyel a másodfokú bíróság az alábbiak szerint értett egyet.

[9] Az alperes által a fellebbezésében kifogásolt ítéleti megállapításokkal (a körzeti megbízott működési körzetének értelmezése; annak megítélése, hogy mely feladatok ellátása tartozik a felperes körzeti megbízotti beosztásába, és melyek haladják meg azt) kapcsolatos jogértelmezést a Kúria már elvégezte. Az nem volt vitatott, hogy a körzeti megbízott és a járőr két külön beosztást jelent; a Kúria a körzeti megbízott által a működési körzeten kívül végzett járőri feladatokkal összefüggésben több határozatában kimondta, hogy amennyiben a körzeti megbízott hosszabb időszakon át rendszeresen a beosztásához nem tartozó feladatkört lát el, a járőrfeladatokat a körzeti megbízotti működési és csoportműködési körén kívül nem eseti, hanem napi rendszerességgel végzi, az többletszolgálatnak minősül és annak ellentételezésére jogosult (Kf.VII.45.176/2021/4., Kf.VII.45.184/2021/4.).

[10] Az elsőfokú bíróság helytállóan rögzítette, hogy a felperes a járőrfeladatokat a saját és a KMB csoport működési körzeten kívül nem eseti jelleggel, hanem visszatérő rendszerességgel látta el, amelyre nem adott jogalapot a KMB Szabályzat 24. pontja, valamint 21. b)-c) alpontjai, mert ezek a feladatok nem a felperes kinevezése szerinti beosztásához tartoznak. A munkáltató az állománytáblában rendszeresített beosztás keretein belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, amelyeket a hivatásos állomány tagja jogosult és köteles ellátni, ez a felperes esetében a körzeti megbízotti beosztás volt. A következőes bírói gyakorlat szerint a munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, így ezen elvi alaphól eredően jogellenes az olyan gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör feladatainak ellátását; erre a Kúria egységesen és következőes már több határozatában rámutatott (Kf.VII.39.247/2020/4., Kf.VII.39.389/2021/4.).

[11] A Kúria korábbi döntéseiben (Kf.VII.39.642/2020/5., Kf.VII.39.525/2021/3.) kimondta, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott kritériumok konjunktívak, ebből következően a felperest akkor illetheti meg a megbízási díj, ha nem a kinevezés szerinti beosztásához tartozó feladatkört látott el többletfeladatként. Ezzel összefüggésben nem azon van a hangsúly, hogy a többletfeladat okozott-e többletterhelést, hanem azon, hogy a feladat a kinevezés szerinti beosztáshoz tartozónak tekinthető-e. Amennyiben nem tartozik az adott szolgálati beosztáshoz a rendszeresen végzett további tevékenység, az többletfeladatként értékelendő. Az elsőfokú bíróság helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a rendvédelmi szerveknél, így az alperesnél ellátandó beosztások kógensek, azok besorolása jogilag rendezett; ugyanígy arra is, hogy a felperes által felsorolt, a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett feladatok nem a felperes kinevezése szerinti beosztásához tartozóak voltak.

[12] A Kúria következetes gyakorlata szerint a munkáltató utasítása alapján a hivatásos állomány tagja esetenként köteles ellátni a beosztása szerinti tevékenységhez nem tartozó feladatokat, ugyanakkor az ilyen jellegű feladat tartós ellátása nem maradhat ellentételezés nélkül (Kf.VII.39.525/2021/3.). A kialakult és az elsőfokú bíróság által megfelelően figyelembe vett bírói gyakorlat érvényességét nem rontja le az alperesnek a Szolgálati Szabályzat 67. § (1)-(2) bekezdésére történt hivatkozása sem. Az, hogy a rendőrök a szakmai szabályzatokban meghatározott módon hajtják végre feladataikat, éppen azt támasztja alá, hogy a körzeti megbízottra elsődlegesen a KMB Szabályzat rendelkezéseit kell alkalmazni; a munkakörébe nem tartozó feladatokra való rendszeres és tartós igénybevétele pedig megalapozza a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti megbízási díjigényét.

[13] Az alperes a fellebbezésében valójában a Kúria Bírósági Határozatok Gyűjteményében megjelent, és a fentiekben hivatkozott határozataiban megnyilvánuló bírói gyakorlatot támadta. Olyan körülményt ugyanakkor nem adott elő, amely indokoltá tette volna a jogkérdésben a kialakult gyakorlattól való eltérést. E tekintetben helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság azt, hogy a felperesnek a munkaköri leírásban szereplő feladatait a saját működési körzetében kellett ellátnia, nem pedig a KMB csoport működési körzetében, illetve azon kívül. Az, hogy az alperes nem eseti jelleggel, hanem rendszeresen, lényegében valamennyi szolgálatát érintően elvonta a felperest a működési körzetéből – még akkor is, ha körzeti megbízotti feladat végrehajtása céljából tette ezt – a felperes oldalán többletfeladatot eredményezett.

[14] Az alperes a fellebbezésében előadta, hogy a fogda- és kísérőri tevékenységet az elsőfokú ítélet összekeveri, a nem fogvatartott, de személyi szabadságában korlátozott (elfogott, előállított) személy őrzési és kísérési feladataival.

E tényelőadás kapcsán az alperes egyrészt nem igazolta, hogy az őrzési és kísérési feladatok, amelyeket a felperes a működési körzetén kívül teljesített, megfeleltek volna a KMB Szabályzat 21. pontjában foglaltaknak, másrészt azt sem konkretizálta, hogy az egyébként csekély számú őrzési- és kísérési feladat (elsőfokú ítélet [47] bekezdés) a felperes megbízási díj iránti igényét pontosan hogyan befolyásolta. Mindezek alapján az alperes nem hozta a

másodfokú bíróságot abba a helyzetbe, hogy az elsőfokú ítélet vitatott megállapításainak anyagi jogi megalapozottságát ebben a körben érdemben felülbírálja.

[15] A fentiekre tekintettel az elsőfokú bíróság a feltárt tényállás alapján okszerűen vonta le azt a következtetést, hogy a felperes visszatérő, rendszeresen jelentkező, beosztásába nem tartozó többletfeladatokat végzett, amelyek a megbízási díjra való jogosultságát – a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján – megalapozták.

[16] Az irányadó ítélkezési gyakorlat szerint a munkáltató mérlegelési jogkörébe tartozó kérdés, hogy az eredeti munkakör mellett ellátott többletfeladatokra tekintettel a megbízási díjat milyen mértékben határozza meg (Kf.VII.37.780/2020/5.). Az alperes nem állapított meg és nem fizetett megbízási díjat a felperesnek, ezért a megbízási díjat a bíróság mérlegelési jogkörében határozhatta meg. Az elsőfokú bíróság a rendvédelmi illetményalap 75%-ában történő meghatározással a megbízási díj mértékére vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket nem sértette meg, a mérlegelés törvényben biztosított kereteit nem lépte túl. Az alperes az elsőfokú bíróság ítéleti mérlegelését azon az alapon nem tartotta megalapozottnak, hogy a körzeti megbízotti szolgálati beosztás magasabb besorolású a járőri, járőrvezetői beosztásnál, ahhoz nem állapítható meg magasabb felelősségi kör, és többletterhelést sem jelent. Jelen esetben a mérlegelés kereteit a Hszt. 71. § (5) bekezdésében foglalt 50-200 %-ig terjedő tartomány, annak konkrét szempontjait pedig a 31/2015. BMr. 35.§ (6) bekezdésében felsoroltak határozzák meg; mely utóbbi norma előírja, hogy a helyettesítési díjat a többletfeladat nagysága, a megbízással járó többletterhek, a helyettesített szolgálati beosztás besorolása alapján a Hszt. 71. § (4) és (5) bekezdésekben foglaltak figyelembevételével kell meghatározni. A mérlegelés akkor okszerű, ha valamennyi mérlegelési szempont a döntés meghozatalánál figyelembevételre kerül. Egyetlen mérlegelési szempont kiragadása (alacsonyabb beosztáshoz tartozó feladat ellátása) a komplex mérlegelést nem teszi okszerűtlenné, és abból a többletfeladatok nagyságára, valamint az okozott többletterh mértékére vonatkozó következtetés nem vonható le. E körben az elsőfokú bíróság kifejtette, hogy a többletfeladatok mennyiségét, rendszerességét, folyamatosságát értékelte, mely értékelési szempontokra a fellebbezés ellenérveket nem hozott fel, azokat nem döntötte meg. Mindebből következően az elsőfokú bíróság helyesen foglalt állást a tekintetben, hogy a felperest az általa végzett többletfeladatokért összességében a rendvédelmi illetményalap 75 %-nak megfelelő megbízási díj illeti meg.

[17] Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[18] A másodfokú bíróság a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján a 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése értelmében kötelezte a pervesztes alperest a felperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségének megfizetésére, annak mértékét a Pp. 81. § (1)-(2) bekezdéseire, 82. § (3) bekezdésére, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 4. § (1) és 3. § (2), (5) bekezdéseire figyelemmel állapította meg. A felperes által felszámított költség összegét a pertárgy értékére,

az ügy bonyolultságára, a felperes által benyújtott fellebbezési ellenkérelem elkészítésének munka- és időigényére, valamint a tárgyaláson kívüli elbírálásra tekintettel mérsékelte.

[19] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (1) bekezdésében és 46. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű fellebbezési illeték az alperes Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontjában biztosított teljes személyes illetékmentessége folytán a Pp. 102. § (1) és (6) bekezdései értelmében az állam terhén marad.

[20] Az ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó Kp. 77. §-a alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[21] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2024. február 13.

dr. Kecskés Zsófia s.k.
a tanács elnöke

dr. Koós Szabolcs s.k.
előadó bíró

dr. Szeles Balázs György s.k.
bíró